

NAZAREUSZOW (1) *ai*

N sg n nazareuszow(e).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „nazareusz” ‘w Starym Testamencie człowiek wypełniający ślubowanie Bogu’: To iest prawo Názáreufowe [nazaraei]/ gdy by flubił Pánu offiárowác dar fwoy/ czásu poświęcenia fwego Leop Num 6/21.

Cf NAZARAŃSKI

AL